

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717206373
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717206373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., vo veci starostlivosti súdu o mal. M., C.. XX.X.XXXX X. B.. X., C.. X.X.XXXX M.Ý., bytom ako matka, deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, deti rodičov matky B.. O. M., C.. XX.XX.XXXX, S. O. D., Š. XXX, zastúpená Mgr. Adriánom Bobkom, advokát, Poprad, Námestie sv. Egídia 78 a otca M. M., C.. XX.X.XXXX, S. A., H. XXX, zastúpený JUDr. Michalom Petrikom, advokátom, Poprad, Francisciho 25, v konaní začatom na návrh matky o úpravu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 15P 114/2017-17 zo dňa 6.9.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje prvoinštančný rozsudok vo výroku o zaostalom výživnom a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd otca maloletých detí M. M. zaviazal prispievať na výživu mal. M. sumou 120 eur a na výživu mal. X. sumou 100 eur mesačne počnúc dňom 1.5.2016, ktoré výživné je splatné vždy do 15.dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Zaostalé výživné od 1.5.2016 do právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, t.j. do 26.6.2017 v sume 277 eur otcovi bolo uložené uhradiť v 30 eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o návrhu matky maloletých detí, ktorá žiadala upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom na čas do rozvodu s tým, že žiadala určiť výživné na mal. M. v sume 200 eur, na mal. X.Á.C. v sume 160 eur mesačne.

Ďalej žiadala, aby maloleté deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti, žiadala zväziť tvorbu úspor zo strany otca pre mal. deti. Ďalej žiadala určiť dlžné výživné. Uviedla, že stretávanie sa detí s otcom je na základe dohody rodičov.

Prvoinštančný súd z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 15P 49/2016-63 zo dňa 10.1.2017 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené. Maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. M. sumou 120 eur mesačne a na výživu maloletého X.Á.C. sumou 100 eur mesačne. Prvoinštančný súd v rozvodovom rozsudku upravil aj styk otca s maloletými deťmi. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 26.6.2017. Od januára 2017 otec prispieva spolu na mal. deti sumou 220 eur mesačne.

Preto sa prvoinštančný súd v tejto veci zaoberal určením rozsahu vyživovacej povinnosti otca na mal. deti za obdobie od podania návrhu na začatie konania až do právoplatnosti rozvodového rozsudku.

Prvoinštančný súd zistil, že rodičia maloletých detí žili v spoločnej domácnosti do apríla 2016. Matka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala spolu s maloletými deťmi. Od mája 2016 otec uhradil výživné na obe maloleté deti v sume 160 eur mesačne do októbra 2016. V mesiaci november a december 2016 uhradil výživné po 180 eur mesačne. Od januára 2017 hradí výživné po 220 eur mesačne.

Otec maloletých detí uhradil mal. M. na plavecký výcvik 50 eur a angličtinu vo výške 113 eur. V čase pred odchodom matky zo spoločnej domácnosti rodičia maloletých detí sa podieľali spoločne na nákladoch na spoločnú domácnosť. Otec maloletých detí hradil bývanie 230 eur mesačne a zakupoval potraviny. Ošatenie pre maloleté deti zakupovala matka maloletých detí. V tom čase predstavoval otcov príjem 750 eur mesačne, z ktorej sumy určoval výživné aj rozvodový súd. V tom čase matka maloletých detí bola na materskej dovolenke, jej príjem predstavoval 203 eur mesačne. Od septembra 2017 je zamestnaná ako učiteľka s príjmom 600 eur mesačne v hrubom. Matka žije s deťmi v prenajatom dome, kde hradí nájomné 100 eur a inkasné výdavky 120 eur mesačne. Poberá rodinné prídavky na obe maloleté deti. Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, § 62 ods. 2, 3, 4 Zákona o rodine, podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Dospel k záveru, že v čase, od kedy matka opustila spoločnú domácnosť až do právoplatnosti rozvodového rozsudku, je primerané už aj s poukazom na zistenia v rozvodovom konaní, aby otec prispieval na výživné maloletých detí, a to na mal. M. sumou 120 eur mesačne a mal. X. sumou 100 eur mesačne.

Prvoinštančný súd určil aj výšku zaostalého výživného. Vychádzal zo skutočností, že za obdobie od mája 2016 do decembra 2016 otec na výživnom na maloleté deti matke uhradil 1.320 eur. V ďalšom období od januára 2017 do 26.6.2017 (právoplatnosť rozvodového rozsudku) uhradil spolu 1.320 eur. Za rok 2017 otec platil na výživu sumou 220 eur mesačne spoločne na obidve deti. Takto stanovené výživné a uhrádzané výživné v roku 2017 zodpovedá výške výživného určeného v rozvodovom rozsudku, ale aj výške výživného určeného v tomto rozsudku, ktorý je predmetom odvolacieho preskúmania.

V roku 2016 prvoinštančný súd určil povinnosť otca prispievať na výživu maloletých detí taktiež po 220 eur mesačne na obidve deti. Za predpokladu, že otec maloletých detí by uhradil mesačne túto sumu, mal by zaplatiť na výživnom 1.760 eur. Keďže otec uhradil na výživnom od mája do októbra po 160 eur na obe deti a v novembri a decembri po 180 eur na obe deti každý mesiac, potom uhradil na výživnom v roku 2016 len sumu 1.320 eur. Takže dlh na výživnom v tomto období predstavuje 440 eur.

Prvoinštančný súd s poukazom na okolnosť, že otec uhradil mal. M. angličtinu vo výške 113 eur a plavecký výcvik 50 eur, odrátal od tohto dlhu aj tieto plnenia nad rámec bežného výživného a nedoplatok na výživnom vyčíslil na 277 eur.

Prvoinštančný súd zamietol návrh matky na určenie vyššieho dlžného výživného, pretože nebolo v možnostiach a ani v schopnostiach otca, aby hradil vyššie, než stanovené výživné.

Súd neurčil ani dlžné výživné za skoršie obdobie, pretože neboli zistené zákonné dôvody na takýto postup.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o určení dlžného výživného, podal odvolanie otec maloletých detí. Namietal tento výrok a žiadal, aby ho odvolací súd zrušil, alternatívne zmenil tak, že návrh matky na zaplatenie zaostalého výživného zamietne.

V odvolaní poukázal na to, že matka podala návrh na určenie výživného účelovo. Účelovo podala aj návrh na určenie manželského výživného do rozvodu manželstva. Po tom, čo sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti do rodinného domu svojho brata, ktorý pracuje v zahraničí, neplatí za bývanie žiadne náklady a býva v rodinnom dome bezplatne. V čase rozhodnutia súdu vo veci matka už pracovala na Základnej škole v Spišskej Teplici, kde má príjem a súd tieto okolnosti nezohľadnil.

3. K odvolaniu otca sa nevyjadrila ani matka maloletých detí a ani kolízny opatrovník maloletých detí.

4. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 CMP a § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Odvolací súd zistil, že prvoinštančný súd v rámci úpravy rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému M. a X. M. upravoval už len vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti na čas, kedy rodičia ukončili spoluzitie v spoločnej domácnosti do právoplatnosti rozvodového rozsudku. Rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode sú upravené v aktuálnom rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 15P 49/2016-63 zo dňa 10.1.2017, ktorý sa stal právoplatným dňa 26.6.2017. Tento rozsudok je aktuálny vo vzťahu k mal. deťom.

Prvoinštančný súd vo vzťahu k výške výživného v preskúvanom rozsudku vychádzal z pomerov, ktoré v tom čase, teda od mája 2016 do 26.6.2017 v rodine maloletých detí existovali a skúmal pomery matky maloletých detí, otca maloletých detí, ako aj potreby maloletých detí. Totožné obdobie preskúmaval prvoinštančný súd aj v rozvodovom konaní, keď predmetom skúmania rozvodového súdu boli pomery účastníkov konania minimálne za rok 2016 do vyhlásenia rozsudku o rozvode. Vzhľadom na to, že ide o totožné obdobie ako v rozvode rozsudku, nebolo potrebné zo strany prvoinštančného súdu sa od zistených okolností odchyliť. Tu prvoinštančný súd dospel k zhodným záverom ako rozvodový súd.

Otec maloletých detí na výživu maloletých detí uhrádzal výživné od mája 2016, kedy rodičia nežili v spoločnej domácnosti, do októbra 2016 po 160 eur na obidve deti. V novembri a decembri 2016 zaplatil po 180 eur mesačne. Následne v januári, kedy už bolo vyhlásený prvoinštančný rozvodový rozsudok, začal uhrádzať otec na výživu maloletých detí mesačne po 220 eur. Takto si svoju vyživovaciu povinnosť plnil z hľadiska potrieb rozhodnutia o dlžnom výživnom v tomto období do právoplatnosti rozvodového rozsudku do 26.6.2017. Za rok 2017, ktorý bol predmetom skúmania napadnutého rozsudku, otec mal výživné uhradené riadne v predpísanej výške. V roku 2016, keďže uhrádzal sumu nižšiu, než ju stanovil súd, vznikol otcovi dlh na výživnom vo výške 440 eur na obe deti. Od tohto dlhu prvoinštančný súd odrátal poskytnuté plnenie nad rámec stanoveného výživného vo vzťahu k M. 113 eur za úhradu za angličtinu a 50 eur za úhradu za plavecký kurz. Takže výpočet nedoplatku na výživnom v období, kedy matka bola na materskej dovolenke, starala sa o dve maloleté deti a otec mal príjem podľa vlastného tvrdenia 750 eur mesačne, zodpovedá reálne poskytnutému plneniu oproti stanovenému výživnému prvoinštančným súdom. Skutočnosť, že dlh bol otcovi povolený uhrádzať v mesačných splátkach po 30 eur mesačne svedčí o tom, že prvoinštančný súd prihliadol na pomery otca maloletých detí, ale aj na spotrebný charakter výživného a povolil otcovi toto výživné uhrádzať postupne v splátkach.

Odvolačný súd preskúmal všetky odvolacie dôvody vo vzťahu k napadnutému výroku a dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne, nevykazuje žiadne chyby ani vady a zodpovedá právoplatne stanovenému výživnému prvoinštančným súdom za obdobie od mája 2016 do 26.6.2017. Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správny potvrdil.

5. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP a ust. § 52 CMP.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.